

قواعد درس اول (۴ از ۴)

اگر بعد از «لَيْتَ و لَعَلَّ» یک «فعل مضارع» بیاید، باید به صورت «مضارع التزامی» ترجمه شود.

اگر بعد از حرف «لَيْتَ» یک «فعل ماضی» بیاید، به صورت «ماضی استمراری یا ماضی بعید» ترجمه می‌شود.

حروف مشبّهةٌ بالفعل بر سر جمله‌ی اسمیه:

اگر «مبتدا»؛ به این شکل‌ها آمده بود

(ُءَ - ُءَ ، َءَ - انِ ، تانِ - ونِ - اتُّ ، اتُّ)

به (َءَ - َءَ ، َءَ - َءَ ، َءَ - َءَ ، َءَ - َءَ) تبدیل می‌شود.

«اسم حروف مشبّهةٌ بالفعل» به دو شکل؛ «اسم ظاهر» و «ضمیر بارز» دیده می‌شود.

راه تشخیص حروف «إِنَّ و أَنَّ» با «إِنْ شرطیه و أَنْ ناصبه»: إِنَّ: همواره قبل از «اسم» یا یک «ترکیب جار و مجرور» در ابتدای جمله می‌آید.

أَنَّ: همواره قبل از «اسم» یا یک «ترکیب جار و مجرور» در داخل جمله می‌آید.

«إِنْ شرطیه» (اگر): همواره قبل از «فعل شرط» آمده و شروع کننده جمله می‌باشد.

«أَنْ ناصبه» (تا، تا این‌که، برای این‌که): همواره قبل از «فعل مضارع» می‌آید و غالباً داخل جمله به کار می‌رود.



مدرسه مجازی اینو